

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 1.10.2008
KOM(2008) 604 slutlig

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

Regional integration för utveckling i AVS-länder

{SEC(2008) 2538}
{SEC(2008) 2539}

**MEDDELANDE FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET,
EUROPAPARLAMENTET, EUROPEISKA EKONOMISKA OCH SOCIALA
KOMMITTÉN SAMT REGIONKOMMITTÉN**

Regional integration för utveckling i AVS-länder

1. ETT NYTT SAMMANHANG¹

Globaliseringen har tagit fart och lett till ett ökat ömsesidigt ekonomiskt beroende som staterna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet (AVS) inte helt är delaktiga i. Regional integration ses allt mer som ett medel för att utnyttja fördelarna med globaliseringen, men också för att motverka dess negativa effekter.

Europa stödjer sedan länge regional integration i utvecklingsländer, men kommissionen har inte gett någon översikt av sina visioner sedan 1995². Regional integration är i dag en fast förankrad del av Europeiska unionens utvecklingspolitik³, och på senare tid har det också kommit en rad politiska initiativ som har en direkt effekt eller är direkt inriktade på regional integration i AVS-länder. Till de viktiga framsteg som gjorts under de senaste två åren hör bland annat den regionala programplaneringen i tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF) och intensiva förhandlingar om ekonomiska partnerskapsavtal med AVS-regioner.

Ändå går det att göra mer och bättre. Vi måste undersöka vad som redan har gjorts, se till att EU:s åtgärder är följdriktiga och dra upp riktlinjer för det fortsatta arbetet. I detta meddelande presenteras en aktuell, allsidig och sammanhängande EU-vision av regional integration som ett centralt medel för en hållbar utveckling i AVS-länderna. Vidare förklaras vilken roll som regionalpolitiskt och strategiskt samarbete kan spela, och medlemsstaterna uppmanas att samlas kring en gemensam vision och gemensamma principer.

2. INSATSER OCH PROBLEM VID REGIONAL INTEGRATION I AVS-LÄNDER

Sedan mitten av 1990-talet har den regionala integrationen i AVS-länderna stadigt ökat, både på djupet och på bredden. De viktigaste insatserna har varit skapandet av frihandelsområden och tull- och valutaunioner. Ändå är kostnaden för bristen på integration fortfarande för hög. Problemen varierar från region till region, men fem problem är gemensamma för alla regioner:

- ***Bristen på egenansvar och institutionell kapacitet på regional och nationell nivå.*** I detta ingår bristfälliga mandat, brist på rättsliga och politiska medel för ett effektivt genomförande av politiken, och intressenters otillräckligt egenansvar. Sådana intressenter är framför allt det civila samhället och nationella förvaltningar.
- ***Behovet av att få bukt med uppsplittringen av de regionala marknaderna*** och att genomföra ekonomiska integrationsavtal på ett bättre sätt. Detta bör gå hand i hand med en rationalisering av överlappande och oförenliga integrationsdagordningar, med hänsyn tagen till varje regions särdrag (framför allt öregioner).

---

¹ Ytterligare bakgrundsinformation finns i kommissionens arbetsdokument (SEK(2008) 2539 av den 1 oktober 2008.

² Kommissionens meddelande European Community support for regional economic integration efforts among developing countries, KOM(1995) 219 slutlig, 16 juni 1995.

³ ”Det europeiska samförståndet om utveckling”, http://ec.europa.eu/development/policies/consensus_en.cfm.

- *Otillräcklig ekonomisk diversifiering*, vilket leder till stort beroende av ett litet antal exportvaror och till bristande komplementaritet mellan nationella ekonomier.
- *Ineffektiv sammankoppling av infrastruktur* vilket leder till onödigt höga kostnader för intraregionala transporter och allmänna nyttigheter.
- *Behovet av effektivare regionalpolitik för att lösa gemensamma problem till stöd för hållbarhet* genom att minimera de negativa externa effekterna av ökad ekonomisk integration, maximera samordningsvinsterna från ekonomisk integration och hållbar tillväxt, och se till att de vinster och kostnader som regional integration för med sig fördelas jämnare.

3. EU:S SYN PÅ REGIONAL INTEGRATION FÖR UTVECKLING

Följande definition av regional integration, som återspeglar Cotonouavtalet, föreslås: Regional integration är en process för att i samförstånd övervinna politiska, fysiska, ekonomiska och sociala hinder som skiljer grannländer åt och för att samarbeta om förvaltningen av gemensamma resurser och regionala tillgångar.

Erfarenheterna från Europa utgör en referenspunkt för många AVS-regioner. De politiska och specifika målen med regional integration är i stort sett desamma. Trots detta används i AVS-regionerna oftare metoder som bygger på samordning och samarbete i samförstånd än på överstatlighet och maktindelning.

Det finns tre huvudmål med regional integration:

- **Politisk stabilitet** är en förutsättning för ekonomisk utveckling. Regionala organisationer spelar en allt större roll när det gäller att lösa konflikter inom och mellan länder och när det gäller att främja mänskliga rättigheter. Regional integration hjälper också till att skapa förtroende, öka förståelsen mellan grupper och fördjupa det ömsesidiga beroendet.
- **Ekonomisk utveckling:** På större och mer harmoniserade marknader leder den fria rörligheten för varor, tjänster, kapital och människor till stordriftsfördelar och stimulerar till investeringar, vilket i sin tur driver på den ekonomiska tillväxten och ökar syd-syd-handeln. Den rätta blandningen mellan gradvis ökande regional och utomregional konkurrens och ett välavvägt skydd ger en smidig integration i det globala handelssystemet och gör regional integration till ett medel för tillväxt och snabbare fattigdomsminskning..
- **Regionala kollektiva nyttigheter:** Det är endast genom samarbete mellan grannländer som man kan lösa transnationella problem som livsmedelstrygghet, naturresurser, biologisk mångfald, klimatförändring samt sjukdoms- och parasitbekämpning.

Denna definition och mångdimensionella vision av regional integration bör ligga till grund för alla EU:s insatser⁴ till stöd för integrationsprocesser i AVS-länder.

4. FÖRSLAG TILL EU:S STÖD TILL REGIONAL INTEGRATION FÖR UTVECKLING I AVS-LÄNDER

För att lösa de fem problem som beskrivs i avsnitt 2, bör EU åta sig att stödja de fem prioriteringar som anges nedan⁵. Detta bör göras på grundval av varje regions strategiska

⁴ Inkl. partnerskapet Afrika–EU för handel och regional integration.

⁵ Se avsnitt 5 om medel.

utvecklingsplan och en dialog som utmynnar i en gemensam bedömning av problemen, och som kan vara inriktad på regionala särdrag och behov.

4.1. Förstärkning av regionala institutioner

EU bör stödja följande:

- *Regionalt styre och samarbete för fred och stabilitet*, både mellan stater och inom stater, inbegripet främjandet av mänskliga rättigheter.
- *Förstärkt institutionell kapacitet på regional och nationell nivå*, med förnyade insatser för att stärka den nationella kapaciteten att genomföra regionalpolitiken.
- *Förenklad institutionell struktur* och förenklade dagordningar för integration.
- *Ökat egenansvar för regionala integrationsprocesser*, med ökad mångfald bland intressenterna både på nationell och regional nivå.

4.2. Skapande av regionala integrerade marknader

EU bör stödja bland annat följande:

- *Ett effektivt genomförande av regionala åtaganden i fråga om varuhandel*, bland annat modernisering av tullsystem och uppbörd av offentliga inkomster.
- *Integrationen av tjänstesektorn och investeringar* för att öka konkurrensen på de regionala marknaderna, sänka de orimligt höga kostnaderna för tjänster och införa fastare och öppnare regionala investeringsregler.
- *Tekniska handelshinder* (TBT) och *sanitära och fytosanitära normer* (SFS): standardisering och harmonisering med internationella normer avlägsnar behovet av betungande kontroller, förbättrar livsmedelssäkerheten på regional nivå och underlättar tillträdet till internationella marknader för regionalt producerade varor.
- *Monetär integration*: I flera ambitiösa dagordningar för regionala monetära unioner i AVS-länder bör man ta hänsyn till att monetär och ekonomisk integration bör gå hand i hand. EU är berett att dela med sig av sina egna erfarenheter av integration och politisk samordning till AVS-länderna. Frågan om makroekonomisk samordning kommer att ägnas större uppmärksamhet i samband med dialogen om gemenskapens allmänna budgetstöd på nationell nivå.

4.3. Stöd till näringslivsutveckling

EU bör förstärka den regionala dimensionen i sitt stöd till näringslivsutveckling och utbyggnad av produktionskapacitet i områden där insatser på regional nivå ger ett mervärde:

- *Bättre reglering* (t.ex. affärs- och företagslagstiftning, industristandarder, immaterialrättsliga bestämmelser, konkurrenslagstiftning, skattepolitik, bland annat skattebedrägeri).
- *Ökad produktionskapacitet* (utveckling av industriella strategier och exportstrategier, regionala utbildnings- och forskningsinstitutioner).
- *Utveckling av regionala finansmarknader* för att få skaffa regionalt och externt kapital till näringslivsutveckling, särskilt till små och medelstora företag.
- *Främja samarbete mellan företag* för att skapa produktionsnät och leveranskedjor samt nätverk med företagssammanslutningar.

4.4. Sammankoppling av regionala infrastrukturnät

EU bör stödja utbyggnaden av infrastruktur, med tonvikt på fullbordandet av felande länkar mellan nationella väg-, energi- och telenät. EG-stöd till infrastruktur, som inbegriper stöd till partnerskapet för infrastruktur mellan EU och Afrika, kommer att öka med 50 % mellan den nionde (2000–2007) och den tionde (2008–2013) Europeiska utvecklingsfonden. EU:s medlemsstater bör också delta i dessa insatser.

4.5. Utveckling av regional politik för hållbar utveckling

EU bör stödja regionernas insatser för att lösa gemensamma problem där det regionala mervärdet är som störst med avseende på en hållbar försörjning för befolkningen. Beroende på region kan detta omfatta följande:

- **Livsmedelstrygghet och jordbruksproduktion:** Harmonisering av politik och normer, regionala informationssystem som ger mer välfungerande regionala marknader för livsmedel och insatsvaror i jordbruket, förvaltning av regionala livsmedelslager, och en politik för bekämpning av markförstöring och ökenbildning kan hjälpa till att öka livsmedelssäkerheten.
- **Gemensam förvaltning av naturresurser:** Gränsöverskridande miljöproblem kan endast lösas genom en mångsidig och effektiv regionalpolitik. Gemenskapen kommer framför allt att stödja kampen mot klimatförändring och minskad biologisk mångfald och en hållbar förvaltning av fiske-, skogs- och energiresurser samt avrinningsområden..
- **Social sammanhållning på regional nivå:** Nationell och regional fördelningspolitik är viktig för att kostnaderna för regional integration ska fördelas lika inom och mellan länder.

Stöd kommer också att ges genom **utveckling av vetenskaplig och teknisk kapacitet** för att öka vetenskapens bidrag när det gäller att lösa gemensamma problem och skapa tillväxt och minskad fattigdom.

5. ATT PÅ BÄSTA SÄTT UTNYTTJA EU:S MEDEL FÖR ATT STÖDJA REGIONAL INTEGRATION I AVS-LÄNDER

EU:s stöd till regional integration i AVS-länder bygger på de grundläggande principerna i Cotonouavtalet: egenansvar, dialog och hållbar utveckling. Följaktligen respekterar EU sina partners val i fråga om integrationsprocessens mål, utformning, tempo och fokus. EU bör stödja regionernas egna val. Det betyder att AVS-partnerna själva måste ta initiativ och ansvar.

Vidare ska subsidiaritet vara ett centralt vägledande begrepp. Det ligger också i AVS-partnernas intresse att behandla frågor på en sådan nivå att verksamheten blir så effektiv och ändamålsenlig som möjligt.

5.1. Politiska partnerskap för regional utveckling mellan EU och AVS

EU har nyligen fördjupat en global politisk dialog mellan dess institutioner och AVS-regioner, som har lett till antagandet av regionala strategier för Västindien (mars 2006), Stillaohavsområdet (maj 2006) och den gemensamma EU-Afrika-strategin (december 2007).

Dialogen handlar framför allt om fred, säkerhet och konfliktförebyggande och om att dela med sig av sina erfarenheter av integration och gemensam politik. Eftersom EU självt är en integrerad region bör dialogen utvecklas mot ett tillvägagångssätt som helt motsvarar EU:s.

Det är därför nödvändigt att se till att EU:s olika instrument stämmer bättre överens och blir mer ändamålsenliga, så att de ger ett bättre stöd till de fem prioriteringar som beskrivs ovan.

5.2. Politisk dialog på regional nivå: Att vara trogen Cotonouandan

EU bör stärka denna dialog på regional nivå på följande sätt:

- **Ökad dialog om regional integration:** Med fullt erkännande av nationalstaternas avgörande betydelse för en framgångsrik regional integration kommer kommissionen att regelbundet samråda med nationella myndigheter om regionala frågor. I samband med de regelbundna kontrollerna av de åtaganden för samhällsstyrning som AVS-länderna gjort kommer kommissionen att ägna särskild uppmärksamhet åt de nationella regeringarnas genomförande av sina åtaganden i fråga om regional integration.

EU bör stödja transregionalt utbyte av erfarenheter och eventuella inbördes utvärderingar av regionala integrationsdagordningar. I Afrika borde utbytet inbegripa Afrikanska unionen.

EU bör dessutom dela med sig av sina erfarenheter till AVS-regioner på de områden där regionerna anser det vara till störst nytta. Många av EU:s politikområden berörs: ekonomisk och social sammanhållning, hälsa, livsmedelssäkerhet, jordbruk, transporter, miljö och energi.

- **Vidga dialogen om regional integration:** EU bör uppmuntra till inrättande av regionala näringslivsfora och systematiskt stödja skapandet eller stärkandet av regionala fora för det civila samhället och parlamentariska kommittéer med uppgift att övervaka regional integration.

EU bör också stödja verksamheten vid akademiska institutioner som har i uppgift att analysera regional integration och, mer generellt, varje initiativ som avser övervakning av regional integration i AVS-länder, bland annat de som gäller ekonomiska partnerskapsavtal

5.3. Utvecklingspolitik: Europeiskt samförstånd om utveckling i praktiken

Stödet till regional integration kommer att öka från 2008 till 2013 genom den tionde utvecklingsfonden. EU:s medlemsstater bör också öka sina insatser betydligt.

5.3.1. Förenade EU-insatser: Gemensam programplanering

I enlighet med principer om biståndseffektivitet måste EU utveckla ett gemensamt tillvägagångssätt i fråga om regional integration för utveckling i AVS-länder.

- EU är inriktat på gemensam programplanering och gemensamma strategier på nationell nivå. **Gemenskapens regionala programplanering bör därför vara det första steget mot EU:s gemensamma regionala programplanering.**
- Man håller på att utarbeta **EU-paket för regionalt handelsrelaterat bistånd**. Genom dessa paket genomförs EU:s strategi för handelsrelaterat bistånd, inbegripet stöd till genomförandet av de ekonomiska partnerskapsavtalen. Kommissionen välkomnar rådets och medlemsstaternas starka engagemang, men manar till avsevärt större insatser för att dessa paket ska kunna genomföras så snart som möjligt.
- Regionala organisationer i AVS-länderna är alltför ofta beroende av bidrag från donatorer. Eftersom målet bör vara finansiell hållbarhet, är **mobilisering av nationella och regionala resurser** av avgörande betydelse, framför allt för att stödja utvecklingsländer i framväxande regionala projekt.
- Under regionens ledning bör EU stärka sin **samordning med andra utvecklingspartner** (t.ex. de internationella finansieringsinstituten och regionala utvecklingsbanker), så länge deras stöd överensstämmer med Parisprinciperna.

5.3.2. Ökat stöd från gemenskapen

Utvecklingsfondens bistånd till projekt med ett regionalt fokus uppgick till 3,2 miljarder euro under perioden 1996–2007 (åttonde och nionde utvecklingsfonden). Det största biståndsområdet var hållbar utveckling med 1,2 miljarder euro, följt av infrastrukturutveckling (777 miljoner euro) och näringslivsutveckling (524 miljoner euro).

Under de närmaste åren kommer **tionde utvecklingsfondens regionala program** att vara det främsta instrumentet för gemenskapens bistånd till regional integration i AVS-länderna. Utvecklingsfonden som helhet ökade betydligt från den nionde till den tionde utvecklingsfonden, men det regionala anslaget nästan fördubblades till 1,78 miljarder euro, vilket återspeglar EU:s och AVS-ländernas enighet om betydelsen av regional integration för utveckling.

De kommande regionala strategidokumentet och regionala vägledande programmen⁶, som innehåller en analys av nuläget för regional integration och en åtgärdsstrategi, ska tjäna de fem huvudprioriteringar som beskrivs i avsnitt 4. Det rör sig om följande:

- I alla regioner tillhandahålla stöd till **regionala mekanismer för att främja fred och stabilitet**, förebygga och hantera konflikter och bekämpa hot mot säkerheten (t.ex. organiserad brottslighet) och därigenom bidra till att skapa en brett definierad regional agenda för mänsklig säkerhet. I västra, södra och östra Afrika kommer stödet från utvecklingsfonden att bidra till att stärka den regionala pelaren i den panafrikanska strukturen för fred och säkerhet.
- Ägna särskild uppmärksamhet åt **regional ekonomisk integration** eftersom nästan 75 % av det vägledande anslaget (dvs. 1,3 miljarder euro) kan komma att anslås till detta.
- Inom ramen för dagordningen för regional ekonomisk integration fokusera på **särskilda regionala prioriteringar**, med tonvikt på mer integrerade marknader, utveckling av produktionskapaciteten, förbättrade infrastrukturnät och ökat regionalt samarbete för att främja politiken för hållbar energi. Särskild tonvikt kommer att läggas på stödåtgärder inom ramen för ekonomiska partnerskapsavtal: nära hälften av det regionala vägledande programmet för Västindien ska ägnas åtaganden inom ramen för det ekonomiska partnerskapsavtalet.
- **Mångfalden i AVS-regionerna** ska återspeglas i deras prioriteringar för hållbar utveckling. Detta gäller i synnerhet den andra prioriterade sektorn i Stilla-havsområdet (fiske) och i Centralafrika (skogsbruk). Det planeras stöd till livsmedelstrygghet och jordbruk i Västafrika och stöd till förvaltningen av mark- och vattenresurser samt marina resurser i Östafrika.
- Stöd till **god regional samhällsstyrning** med tonvikt på kapacitetsuppbyggnad för icke-statliga aktörer.

I de nationella programmen inom ramen för **tionde utvecklingsfonden** kommer regionala frågor att få större betydelse. 30 % (3,7 miljarder euro) av de nationella anslagen gäller ekonomisk utveckling, varav större delen går till ekonomisk infrastruktur (ca tre miljarder euro, med särskild tonvikt på regionala anslutningar) och ett betydande stödbelopp ges till

---

⁶ Kommissionens arbetsdokument ”Tionde Europeiska utvecklingsfondens regionala strategidokument och vägledande program” (SEK(2008) 2538 av den 1 oktober 2008). De regionala strategidokumentet håller på att färdigställas. Uppgifterna i det här dokumentet påverkar inte kommissionens formella antagande av programmen.

handel, regional integration och produktionssektorerna, däribland i jordbruket (ca 600 miljoner euro).

Utvecklingsfondens totala anslag till AVS-länderna kommer att bidra till att ytterligare stärka den regionala integrationen i de fall där ett tvärregionalt tillvägagångssätt kan ge ett mervärde, t.ex. på följande områden:

- **Näringslivsutveckling:** Gemenskapen kommer att samarbeta med Europeiska investeringsbanken i syfte att stärka synergierna mellan investeringsanslaget (till vilken utvecklingsfonden bidrar med upp till 3,5 miljarder euro) och de regionala vägledande programmen inom ramen för tionde utvecklingsfonden.

Uppdraget och styrstrukturen för centrumet för företagsutveckling (som i genomsnitt får 18 miljoner euro per år i stöd från utvecklingsfonden) bör anpassas för att påtagligt öka dess effektivitet och fokuseras på stöd till näringslivets ansträngningar att dra fördel av den regionala integrationen.

- **Infrastrukturnät:** EU–Afrika-förvaltningsfonden för infrastruktur kommer att få ytterligare stöd i sin egenskap av innovativt verktyg för genomförandet av partnerskapet mellan EU och Afrika om infrastruktur. Liknande mekanismer övervägs för Stillahavsområdet och Västindien.
- **Fred och säkerhet i Afrika:** Som ett led i den gemensamma Afrika–EU-strategin kommer EU att fortsätta att stödja regionala aktörers roll inom ramen för den afrikanska dagordningen för fred och säkerhet, särskilt genom den fredsbevarande resursen för Afrika.

De **program som finansieras genom gemenskapsbudgeten** har också en viktig roll:

- **Finansieringsinstrumentet för utvecklingssamarbete** (tematiska program för livsmedelstrygghet, för miljö och hållbar förvaltning av naturresurser, däribland energi, samt investering i människor) kommer att ge stöd till regional verksamhet inom politikområden där stöd med katalysatoreffekt eller kompletterande stöd behövs för att utveckla det regionala samarbetet.
- **Den särskilda ”snabbinsatsmekanismen för att hantera de kraftigt stigande livsmedelspriserna i utvecklingsländerna”** som kommissionen föreslagit kommer också att bidra till att stödja regional jordbrukspolitik och politiken för livsmedelstrygghet.
- **Stabilitetsinstrumentet** bidrar till regional stabilitet och fredsskapande kapacitet, bland annat genom riktade krishanteringsinsatser och insatser för att åtgärda mer långsiktiga transregionala hot mot säkerheten.

5.3.3. *En effektivare metod för att uppnå resultat*

I syfte att ge bättre hävstångseffekt åt det ökade stödet bör EU:s insatser på program- och projektnivå bli mer strategiska

- **genom att gradvis övergå till att vara programbaserade (snarare än projektbaserade),**
- **genom att aktivt verka för gemensamma genomförandemetoder,** t.ex. samfinansiering, delegerat samarbete eller samförvaltning av medel; erfarenheterna av EU–Afrika-förvaltningsfonden för infrastruktur kan ses som ett exempel i detta avseende,
- **genom att regionalt etablerade fonder** till vilka gemenskapen och medlemsstaterna kan bidra inom ramen för ekonomiska partnerskapsavtal, och EU:s strategi för handelsrelaterat

bistånd fungerar som instrument för att genomföra EU:s och andra givares stöd till regional integration,

- **genom att prioritera projekt som har en genuint regional dimension** och sörja för att projekten och verksamheterna direkt stöder regionala prioriteringar, har en genuint regional dimension samt strävar efter att uppnå högsta möjliga effekt på den regionala tillväxten,
- **genom att stärka ”den regionala dimensionen” på nationell nivå** genom att införliva denna i projekt som får stöd på nationell nivå.

Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt ansvarighet och kapacitet som krävs för effektivt genomförande och att regionala organisationer i lämplig utsträckning får mandat av sina medlemsstater att sörja för en sund ekonomisk förvaltning av egna medel och givarmedel. Man bör också se till att åtgärda regionala organisationers bristande förmåga av utnyttja stödet och kontrollera att givarna har kapacitet att övervaka genomförandet.

Slutligen bör den regionala integrationen inom AVS stödjas genom samverkan med regionernas närmaste omgivning. I detta ingår att underlätta samarbetet mellan afrikanska regioner, t.ex. genom att relevanta projekt samfinansieras genom två eller fler regionala vägledande program. I detta ingår också att uppmuntra samarbete mellan AVS-regioner, EU:s yttersta randområden och de utomeuropeiska länderna och territorierna, där det finns potential för ökade regionala synergier⁷.

5.4. Handelspolitik: Ett föränderligt mönster i en föränderlig global miljö

5.4.1. Avtalen om ekonomiskt partnerskap

Ett heltäckande regionalt ekonomiskt partnerskapsavtal har slutits med 15 Cariforumländer, samtidigt som EU och dess partner när det gäller de andra AVS-regionerna är fast beslutna att med alla länder i en region nå fram till heltäckande ekonomiska partnerskapsavtal som bland annat omfattar tjänster och investeringar och en uppsättning regionala handelsrelaterade regler som är så heltäckande som möjligt.

Heltäckande regionala ekonomiska partnerskapsavtal är ett av de viktigaste verktygen inom ramen för AVS–EU-partnerskapet för att främja regional integration. Avtalen kommer att bidra till genomförandet av integrationsordningar, konsolidera regionala marknader och stärka strategier för en sund ekonomisk styrning genom att förankra dem i partnerskap med EU. De regionala ekonomiska partnerskapsavtalen kommer bland annat att

- **Främja ett effektivt genomförande av regionala åtaganden i fråga om varuhandel** genom att stödja befintliga eller planerade projekt för handelsintegration, däribland nödvändiga tullreformer.
- **Utveckla den regionala handeln med tjänster och främja investeringar inom regionen** och med EU (i de fall då en region väljer att inkludera dessa frågor i det ekonomiska partnerskapsavtalet) genom mer öppna, stabila och utvecklingsvänliga regionala regler.
- **Konsolidera regionala handelsrelaterade regler** genom att ta upp viktiga regleringsfrågor, exempelvis handelslättnader, tekniska handelshinder och sanitära och fytosanitära åtgärder.

---

⁷ Kommissionens grönbok om de framtida förbindelserna mellan EU och de utomeuropeiska länderna och territorierna, KOM(2008) 383 slutlig av den 25 juni 2008 och kommissionens meddelande En strategi för de yttersta randområdena: uppnådda resultat och framtidsutsikter, KOM(2007) 507 slutlig av den 12 september 2007.

När regionen är redo för detta kommer åtaganden och samarbete i konkurrensfrågor, immaterialrätt, sociala aspekter och miljöaspekter samt regler för offentlig upphandling att förbättra utvecklingen och villkoren för näringslivet både nationellt och regionalt.

De ekonomiska partnerskapsavtalen leder till reformer både på regional och nationell nivå och innehåller detaljerade bestämmelser om utvecklings-samarbete enligt vilka EU åtar sig att stödja reformerna i anslutning till partnerskapsavtalet i syfte att maximera fördelarna och minimera kostnaderna i samband med den nya handelsordningen mellan AVS-regionerna och EU.

Farhågor och olösta problematiska frågor som framförts av AVS-partnerna kommer att behandlas på ett flexibelt sätt i enlighet med internationella handelsregler samtidigt som det säkerställs att utvecklingen går i riktning mot fullständiga regionala ekonomiska partnerskapsavtal. AVS-ländernas olika behov och utvecklingsnivåer och de olika stadier där de befinner sig i den regionala integrationsprocessen kommer att beaktas eftersom partnerskapsavtalen måste utgå från och främja befintliga regionala integrationsprocesser. Skillnader mellan regionala integrationsprocesser kan mycket väl leda till olika strukturer inom det europeiska partnerskapsavtalet.

5.4.2. *Andra handelspolitiska utmaningar i AVS-länderna*

AVS-länder står också inför andra handelspolitiska utmaningar som också bör integreras i AVS-EU-partnerskapet.

- ***Samspelet mellan regionalism och multilateralism:*** EU bör slå fast att regionala lättnader måste utformas mycket noggrant så att de får maximala effekter på utvecklingen. Dessutom kommer ett nationellt engagemang för regional integration att ställas inför utmaningar som exempelvis den aktuella krisen med höga livsmedelspriser som politiskt måste lösas på regional nivå i stället för genom nationella beslut som lägger hinder i vägen för regionala åtaganden.
- ***Rationalisering av dagordningarna för handelsintegration i Afrika:*** Afrikanska unionen har inlett rationaliseringsinitiativ i syfte att underlätta att det långsiktiga målet om integration på kontinental nivå uppnås. EU bör stödja rationaliseringsarbetet som ger styrka åt den grund som en eventuell framtida ekonomisk enhet i Afrika kommer att byggas på och som samtidigt strävar efter att minimera handelshindren mellan de afrikanska regionerna. EU kommer inom ramen för den gemensamma Afrika-EU-strategin att samarbeta med Afrikanska unionen och dess kommission i detta syfte.

6. SLUTSATS

Regional integration bör ligga till grund för EU:s utvecklingspolitik och förbindelserna mellan EU och AVS. Regional integration är en avgörande faktor för att uppnå större politisk stabilitet. Det är en faktor som leder till snabbare tillväxt genom samordnade strukturella reformer och gradvis liberalisering av handeln. Regional integration är följaktligen en väsentlig drivkraft för att uppnå millennieutvecklingsmålet om att minska fattigdomen i AVS-regionerna.